

PŘEHLED:
Spec. autosedadla

ZDRAVOTECHNIKA:
Reportáže z výstav

TIP PRO PŘÍŠTÍ ROK:
Konstantinolázeňsko

RADY, INSPIRACE A MOTIVACE

4/2013

Poštovní poukázka

VOZKA

SKartování
SKarty

13. prosince 2013

MAGAZÍN O ŽIVOTĚ A PRO ŽIVOT NA VOZÍKU

Ročník XVI.

Dagmar Mazáková: My se na děti těšíme a ony to umí vracet – str. 14

V oceněních Zaměstnanec roku se odrážejí životní příběhy

Tituly získali Josef Fučík a Magda Majo

Už potřeby byly slavnostně rozdány tituly Zaměstnanec roku osobám se zdravotním postižením z chráněného i běžného trhu práce. V tvrdé konkurenci 39 finalistů ve dvou kategoriích si ocenění odnesli Magda Majo ze společnosti Siemens a Josef Fučík z občanského sdružení Život bez bariér.

„V letošním roce bylo vybráno 39 finalistů. Zájem se postupně zvyšuje i v kategorii běžného trhu práce, což vidíme skutečně velmi rádi,“ uvádí Hana Potměšilová, ředitelka Nadačního fondu pro podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením (NFOZP).

„Možná jsme už jako společnost vyspěli a skutečně si uvědomujeme, že zaměstnávání osob se zdravotním postižením není charita, ale běžná součást trhu práce, která je mimochodem pro firmy finančně velmi zajímavá...“ Ředitelka fondu tak připomíná, že pokud firma z běžného trhu práce zaměstnává zdravot-

ně postižené, může ušetřit i více než čtvrt milionu korun ročně. „Je jen škoda, že nemáme víc kategorií. Za každou nominací je příběh, který obohatil jak mne, tak i celou výběrovou komisi,“ dodává Hana Potměšilová.

Chráněný trh práce zahrnuje společnosti zaměstnávající více než padesát procent osob se zdravotním postižením, zatímco na běžném trhu práce jsou společnosti, které mají povinnost zaměstnávat čtyři procenta zdravotně postižených. „Je třeba říci, že ne všichni lidé pracující na chráněném trhu práce by mohli pracovat jinde. Často totiž potřebují specifické podmínky k práci, na rozdíl od těch, kteří i přes svůj handicap pracují v běžné fir-

Zaměstnanec roku 2013 Josef Fučík

Foto: NFOZP

mě,“ vysvětluje ředitelka fondu.

Soutěž pořádá NFOZP ve spolupráci s Českým rozhlasem, vydavatelstvím Economia, Sdružením automobilového průmyslu, Komerční bankou, společností LMC, která provozuje portály prace.cz a jobs.cz, Centrem andragogiky, s. r. o., a Šancí na vzdělání, o. p. s.

Pokračování na str. 20

Hudební legendy roztančily Ples na kolečkách

Druhý listopadový pátek se v kulturním domě Kyje konal již IV. ročník tradičního Plesu na kolečkách – ROZTOČME KOLA. Letošním plesovým tématem byly hudební legendy. Na parketu jste se proto mohli setkat se skupinou ABBA, KISS nebo Marilyn Monroe, s Janou Kratochvílovou, ale třeba i s Mozartem. Moderování plesu se ujali Michael Jackson a Tina Turner. Součástí plesu byla i prezentace organizací pomáhajících osobám se zdravotním postižením. A tombolu přijel přímo z letiště – po návratu z Asie z MS v lukostřelbě, kde získal 3. místo – vylosovat sportovec vozíčkář David Drahonínský.

Celý text na str. 40

V oceněních Zaměstnanec roku se odrážejí ŽIVOTNÍ PŘÍBĚHY

Tituly získali Josef Fučík a Magda Majo

Pokračování ze str. 1

Zaměstnanec roku 2013 za chráněný trh práce: Josef Fučík

Pan Fučík založil po revoluci firmu na zámečnické a pozemní práce, kterou provozoval až do roku 1998, kdy se mu stal vážný úraz míchy a páteře. Bylo mu pouhých 35 let, na svět však nezanevřel a ihned kolem sebe začal shromažďovat lidi s podobným osudem. Tak postupně vzniklo občanské sdružení **Život bez bariér**, které nejdříve sloužilo k zajištění sportovních aktivit a jako půjčovna kompenzačních pomůcek. Sdružení pomáhá zdravotně postiženým a seniorům projevit jejich potenciál a začlenit se do společnosti. O klienty se stará komplexně: nabízí mimo jiné sociální služby, poradenství, aktivní sportovní a společenskou činnost a dopravu.

Josefův zaměstnavatel nešetří chválou a označuje ho za důvěrníka a vizionáře. Při pohledu na to, co všechno Josef pro sdružení dělá, je patrné, že to nejsou planá slova. Působí zde jako grafik a IT pracovník, shání pro sdružení peníze a stará se o jeho běh také jako údržbář, stavební dozor, svářeč, opravář a konstruktér kompenzačních pomůcek, řidič a dokonce i jako bagrista na „bezbariérovém“ nakladači, ve kterém pro sdružení odpracoval desítky hodin.

Úředníky a zástupce široké veřejnosti pak Josef učí především myslet bezbariérově. Proto se dlouhodobě vyjadřuje k přístupnosti veřejných staveb nejenom v místě bydliště, kde v rámci dlouhodobého projektu „Nová Paka město bez bariér“ podává podněty ke všem projektovým záměrům místní samosprávy, ale i v ostatních místech, která má možnost navštívit.

Josef Fučík pronesl při slavnostním udílení cen Zaměstnanec roku řeč, kterou rádi zveřejňujeme:

„Dobrý večer všem divákům, sponzorům, pořadatelům a všem, co se podílí na této akci. Vůbec netuším, proč jsem tady. Považuji se za osůbku z Podkrkonoší a nejsem nijak výjimečný. Pokud mne po ránu můj pečovatel (ukazuje na manžel-

Předání ocenění je slavnostní akt za účasti všech zainteresovaných osob a organizací

ku) neobleče a neposadí do vozíčku, tak za ten den moc neudělám. Pokud mi během dne asistent pořád nepodává upadlé věci (opět ukazuje na manželku), tak toho taky moc neudělám. Pokud za mnou něco je, tak je to hlavně práce mých spolupracovníků. Já jsem jen malé kolečko v tom pomyslném budíku našeho týmu. Když jsem seděl v hledišti a ještě mě nikdo neznal, odvíjel se mi v hlavě můj život směrem k počátku. Všechny jeho úspěchy a pády. Zastavil jsem se někde na základce v geometrii. Asociovala se mi na černé tabuli bílou křídou namalovaná sinusoida. Náš lidský život je vlastně sinusoida. Narození střídá smrt. Nevědomost vzdělání. Krizi obchodní úspěch. Nenávist přátelství a podobně. Dnes jsem díky tomuto ocenění, kterého si nesmírně vážím, dosáhl nějaké mety a jsem nyní zřejmě na vrcholu oné sinusoidy. Včera jsem havaroval a rozbil auto pro přepravu vozíčkářů. Takže jsem z toho zničený a byl jsem zase naopak úplně na dně sinusoidy.

Chci ale říci, že i na dně sinusoidy může člověk dosáhnout významné mety

svého života. V mém případě to bylo po úrazu páteře. Byl jsem na dně duševním, fyzickým i ekonomickým. Ale v tom okamžiku jsem dosáhl nejvýznamnější mety mého života. A ta meta je pevnost mého svazku s mojí ženou Jitkou.“

Gratulujeme!

*Zdroj: Helpnet.cz
(di)*

Magda Majo: Můj obdiv mají všichni nominovaní

Když jsem od Jany Kyrinovičové dostala e-mail, ve kterém mi psala, že bychom společně s kolegyní měly být nominovány na cenu Zaměstnanec roku 2013 se zdravotním postižením na otevřeném pracovním trhu, neskrývala jsem nadšení a bez váhání s nominací souhlasila.

Za par týdnů od nominace – konkrétně 23. října – jsme s Janou Ondračkovou a Míšou Jemelkovou seděly ve vlaku směr Praha. Sama za sebe mohu říct, že jsem byla plná očekávání. Po příjezdu do Prahy jsme se šly ubytovat a připravit na slav-

Magda Majo – zaměstnankyně roku 2013

nostní vyhlášení, které se konalo v aule Staroměstské radnice.

Večerem nás provedla moderátorka

Patricie Strouhalová společně se dvěma tlumočnicemi do znakové řeči, z nichž jedna tlumočila mluvené slovo a druhá písničky. O hudební doprovod se postaralo trio Robinson složené se tří muzikantů postižených roztroušenou sklerózou. Jejich vystoupení bylo skutečně krásné, zejména pak zpěv paní Hany Robinson. Nikdy před tím jsem neviděla hudbu tlumočenou do znakové řeči. Přiznám se, že to byl pro mě velmi silný zážitek. Mluvílo zde několik lidí nejen z řad členů NFOZP, ale také z řad sponzorů.

Nominováni byli lidé z různými typy handicapů ze všech koutů republiky, kteří pracují v různých oborech.

V první kategorii nás bylo nominováno devatenáct, v té druhé pak o titul soutěžilo dvacet finalistů. S přibývajícemi minutami ve mě rostlo napětí. Když jsem poslouchala, co vše nominovaní zaměstnanci ve svém zaměstnání dokázali, říkala jsem si, že bych nemohla být v porotě a vybírat vítěze. Můj obdiv měli všichni nominovaní.

Když pak v mikrofonu zaznělo moje jméno, jakožto vítězky kategorie Zaměst-

nanec roku 2013 na otevřeném pracovním trhu, byla jsem dojatá. Splnil se mi sen...

Záměrně jsem si nepřipravovala žádný děkovný proslov, chtěla jsem mluvit s ohledem na momentální emocionální rozpoležení. Děkovala jsem celému pracovnímu kolektivu, své rodině a přátelům. Bez jejich pomoci a podpory bych tohoto úspěchu nedosáhla.

Následovalo předání cen v podobě broušené vázy, květiny, diplomu a dalších upomínkových předmětů. Fotografování a vyhlášení vítěze druhé kategorie, opět předání cen, společné fotografování nejen nás vítězů, ale všech nominovaných. Pak už jen společný přípitek a hurá do víru večerní Prahy!

Závěrem bych chtěla nejen znovu poděkovat Míši i Janě za pomoc během celého našeho zdejšího pobytu, ale všem čtenářům říci, že si tohoto ocenění velmi vážím a jsem připravená udělat vše proto, aby to bylo vidět na mnou vykonané práci.

Magda Majo, Ostrava

Foto: NFOZP

V Česku je milión handicapovaných lidí

Hana Potměšilová: I lékař na vozíku může fungovat na operačním sále

Jaká je situace handicapovaných lidí na pracovním trhu? S jakými problémy a předsudky se potýkají? A proč podle ředitelky Nadačního fondu pro podporu osob se zdravotním postižením (NFOZP) Hany Potměšilové znamenala hospodářská krize pro zaměstnávání těchto lidí pozitivní změnu? O tom se mluvilo v pořadu ČT Hyde Park.

Úvodem představíme projekt **Srdcerváči**, jehož mediálním partnerem je i Česká televize. Tento projekt NFOZP začal pomáhat handicapovaným lidem při hledání práce. Za sedm let fungování už sehnal fond práci pro více než 3 000 zdravotně postižených. Potom začal nabízet nevěšdní zážitky, věci od známých osobností, vstupenky do divadla nebo na koncerty a z výtěžku pomáhá dál. Vše nabízel na webu (www.srdcervaci.cz) – mezi stovkami dávků a nevěšdních zážitků byla třeba hokejka Jaromíra Jágra nebo vstupenky na StarDance. (Projekt skončil 30. listopadu, pozn. red.)

• V čem projekt Srdcerváči vyniká?

Právě v tom, že má unikátní katalog se zážitky a dárky, které se nedají běžně koupit ani sehnat. My jsme řekli: nechceme vybírat peníze, my chceme dát veřejnosti zažít něco unikátního, zajímavého

a tím, že pošlou peníze, podpoří nějakou dobrou věc. Chtěli jsme, aby se dárci cítili být zároveň vítězem, aby mu udělalo dobře, že něco podpořil a zároveň si to něco mohl užít podle sebe.

• Za jakou věc, za jaký zážitek z katalogu nějaký zájemce zaplatil nejvíc?

Za hokejku Jaromíra Jágra, ale ta byla v rámci dražby, protože součástí katalogu byla každý týden dražba jedné až dvou zajímavých položek. Takzvaně jetá hokejka Jaromíra Jágra, podepsaná, byla vydržena za 21 300 korun a na druhém místě bylo ukulele Tomáše Kluse.

• Jak jste přišli na název Srdcerváči, k čemu se odkazuje?

Jak se projekt bude jmenovat, na to byla dlouhá diskuse v rámci nadačního týmu. Musím říct, že když kolegové přišli s nápadem Srdcerváči, nebyla jsem z toho úplně nadšená, ale pak mi řekli: No, vždyť my se rveme tím srdcem o to, abychom mohli dokázat, že můžeme pracovat. Nám často argumenty nestačí, a to, že do toho dáme ten svůj příběh a svoje zdravotní postižení, které na nás není třeba vůbec viditelné, proto chceme Srdcerváče.

• Ono se mluví o předsudcích českých zaměstnavatelů vůči zdravotně handicapovaným lidem. S jakými se tedy

Hana Potměšilová, ředitelka NFOZP

potkáváte nejčastěji?

Asi největším předsudkem je, že člověk se zdravotním postižením může dělat maximálně nějakou pomocnou administrativní práci a určitě nemůže být na manažerské pozici. Většina diagnóz není viditelných a naše společnost si nedokáže představit, že by například generálním ředitelem, poslancem, paní učitelkou nebo paní pošťačkou byl někdo, kdo je zdravotně postižený a kdo pobírá invalidní důchod. Lidé se to často bojí i přiznat, protože se potýkají ve společnostech s ja-